

Asia C-580/21

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

22.9.2021

Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin:

Bundesgerichtshof (Saksa)

Ennakkoratkaisupyyntön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

6.7.2021

Kantaja ja valittaja:

EEW Energy from Waste Großräschen GmbH

Vastaaja ja vastapuoli:

MNG Mitteldeutsche Netzgesellschaft Strom GmbH

BUNDESGERICHTSHOF

VÄLIPÄÄTÖS

[– –]

Julistettu:

6.7.2021

[– –]

asiassa

EEW Energy from Waste Großräschen GmbH, [– –] Großräschen,

kantajana ja valittajana,

[– –]

vastaan

MNG Mitteldeutsche Netzgesellschaft Strom GmbH, [– –] Kabelsketal,
vastaajana ja vastapuolena

[– –]

Vastaajaa tukevana väliintulijana:

50Hertz Transmission GmbH, [– –] Berliini,

[– –]

Bundesgerichtshofin kilpailuoikeudellisia asioita käsittelevä jaosto on tehnyt 20.4.2021 pidetyssä suullisessa käsittelyssä [– –]

seuraavan välipäätöksen:

- I. Asian käsittelyä lykätään.
- II. Euroopan unionin tuomioistuimelle esitetään seuraavat ennakkoratkaisukysymykset uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä sekä direktiivien 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta 23.4.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/28/EY (EUVL 2009, L 140, s. 16) 16 artiklan 2 kohdan tulkinnasta:
  1. Onko direktiivin 2009/28/EY 16 artiklan 2 kohdan c alakohtaa, luettuna yhdessä 2 artiklan a ja e alakohdan kanssa, tulkittava siten, että myös sellaisille tuotantolaitoksille on annettava ensisijainen pääsy verkkoon, joissa sähköä tuotetaan sekajätteiden termisellä hyödyntämisellä, jolloin jätteet sisältävät vaihtelevan osuuden biohajoavia teollisuus- ja yhdyskuntajätettä?
  2. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Riippuuko ensisijaisen verkkoon pääsyn myöntäminen direktiivin 2009/28/EY 16 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla siitä, miten suuri ensimmäisessä kysymyksessä kuvatulla tavalla käytetyn biohajoavan jätteen osuus on sähköntuotannosta?
  3. Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Onko olemassa merkittävyyskynnystä, joka koskee biohajoavien jätteiden osuutta ja jonka alittuessa tuotettuun sähköön ei voida soveltaa uusiutuvista energialähteistä tuotettua sähköä koskevia säännöksiä?
  4. Jos kolmanteen kysymykseen vastataan myöntävästi: Miten suuri osuuden on oltava, jotta tämä kynnys saavutetaan, tai miten se on määritettävä?

5. Jos ensimmäiseen ja toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Kun uusiutuvista energialähteistä tuotettua sähköä koskevia säännöksiä sovelletaan sähkөөn, joka on vain osittain tuotettu biohajoavista jätteistä, voidaanko direktiivin 2009/28/EY 5 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaiseen oikeudelliseen näkemykseen nojautua siten, että näitä säännöksiä sovelletaan ainoastaan uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön osuuteen ja tämä osuus lasketaan kunkin energialähteen energiasisällön perusteella?

Perustelut:

- 1 I. Kantaja käsittelee termisen hyödyntämisen avulla jätteitä laitoksessa, jossa se tuottaa sähkö- ja lämmitysenergiaa. Laitoksessa biopohjainen osuus, jonka suuruus vaihtelee ja joka on kantajan esittämän mukaan enintään 50 prosenttia, hyödynnetään yhdessä muiden aineiden kanssa polttamalla. Kantaja toimittaa laitoksessa tuotetun sähkön osittain vastaajan sähköjakeluverkkoon, johon se on liittynyt liittymis- ja toimitussopimuksella.
- 2 Vuosina 2011–2016 vastaaja vaati kantajaa, joka hallinnoi verkon turvallisuutta, useissa tapauksissa rajoittamaan väliaikaisesti sähkötoimituksia verkon ruuhkautumisen vuoksi. Kantaja vaatii tästä syystä vastaajalta 2,24 miljoonan euron suuruista vahingonkorvausta, ja nojautuu siinä yhteydessä muun muassa ns. force majeure -tilanteita koskevaan sääntelyyn, joka perustuu uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian ensisijaisuudesta annettuun lakiin, siinä muodossa kuin se oli voimassa 1.1.2011–31.7.2014, sekä uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian kehittämisestä annettuun lakiin, siinä muodossa kuin se oli voimassa 1.8.2014–31.12.2016 (jäljempänä yhdessä uusiutuvista lähteistä peräisin olevasta energiasta annettu laki).
- 3 II. Valituksesta annettavan ratkaisun kannalta merkityksellisiä säännöksiä ovat uusiutuvista lähteistä peräisin olevasta energiasta annetun Saksan lain säännökset kolmena eri versiona, jotka ovat sisällöltään samanlaisia tai jotka vastaavat sääntelyn kannalta toisiaan. Niissä säädetään, siinä muodossa kuin uusiutuvista lähteistä peräisin olevasta energiasta annettua lakia sovellettiin 1.1.2012–31.7.2014 muun muassa riidanalaiseen tapaukseen, seuraavaa:

3 § Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan

1. ”laitoksella” uusiutuvista lähteistä peräisin olevasta energiasta sähköä tuottavia laitoksia – –
3. ”uusiutuvista lähteistä peräisin olevalla energialla” – – biomassasta – – sekä yhdyskunta- ja teollisuusjätteiden biohajoavasta osasta saatavaa energiaa – –

5 § Liittäminen

- (1) Verkko-operaattorit ovat velvollisia antamaan uusiutuvista lähteistä peräisin olevasta energiasta sähköä tuottaville laitoksille – – viipymättä ensisijaisen – – pääsyn verkkoonsa – –

8 § Osto, siirto ja jakelu

- (1) Verkko-operaattorit ovat velvollisia ostamaan, siirtämään ja jakelemaan – – viipymättä ensisijaisesti tarjotun uusiutuvista lähteistä peräisin olevasta energiasta tuotetun sähkön kokonaisuudessaan – – , sanotun rajoittamatta 11 §:n soveltamista. – –

§ 11 Toimitusten hallinnointi

- (1) Verkko-operaattoreilla on – – poikkeuksellisesti oikeus säännellä verkkoonsa suoraan tai välillisesti liitettyjä laitoksia – – siltä osin kuin
1. muussa tapauksessa asianomaisen verkon, mukaan lukien tuotantoketjun alkupään verkko, alue ruuhkautuu,
  2. annetaan ensisijainen pääsy uusiutuvista lähteistä peräisin olevasta energiasta tuotetulle sähkölle – – jos verkossa ei tarvita muita sähköntuotantolaitoksia sähköntuotantojärjestelmän turvallisuuden ja luotettavuuden varmistamiseksi – –

§ 12 Force majeure -tilanteita koskeva sääntely

- (1) Mikäli sähkötoimituksia uusiutuvista lähteistä peräisin olevasta energiasta sähköä tuottavista laitoksista vähennetään – – 11 §:n 1 momentissa tarkoitetun verkon ruuhkautumisen vuoksi, niille toiminnan harjoittajille, joita toimenpide koskee, on maksettava korvauksena – – 95 prosenttia saamatta jääneistä tuloista, joihin lisätään lisämenot ja joista vähennetään säästyneet menot. – –

16 § Oikeus hyvitykseen

- (1) Verkko-operaattoreiden on suoritettava laitosten toiminnan harjoittajille vähintään 18–33 §:ssä säädetty hyvitys sähköstä, joka on peräisin laitoksista, jotka toimittavat yksinomaan uusiutuvista lähteistä peräisin olevasta energiasta tuotettua sähköä. – –

- 4 Edellä mainitut säännökset vastaavat uusiutuvista lähteistä peräisin olevasta energiasta annetun lain 3 §:n 1 momentin 1 ja 3 kohtaa, 5 §:n 1 momenttia, 8 §:n 1 momenttia, 11 §:n 1 momenttia, 12 §:n 1 momenttia ja 16 §:n 1 momenttia, siinä muodossa kuin se oli voimassa 1.1.2009 – 31.12.2011 (jäljempänä EEG 2009), sekä uusiutuvista lähteistä peräisin olevasta energiasta annetun lain 5 §:n 1 momentin 1 ja 14 kohtaa, 8 §:n 1 momenttia, 11 §:n 1 momenttia, 14 §:n 1

momenttia, 15 §:n 1 momenttia ja 19 §:n 1 momenttia, siinä muodossa kuin se oli voimassa 1.8.2014–31.12.2016 (jäljempänä EEG 2014).

- 5 III. Valituksen menestyminen riippuu ennakkoratkaisukysymyksiin annettavasta vastauksesta. Ennen ratkaisun antamista on siis lykättävä asian käsittelyä ja esitettävä ennakkoratkaisupyyntö Euroopan unionin tuomioistuimelle SEUT 267 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 3 kohdan nojalla.
- 6 1. Muutoksenhakutuomioistuin on evännyt EEG 2009:n 12 §:n 1 momenttiin, EEG 2012:n 12 §:n 1 momenttiin ja EEG 2014:n 15 §:n 1 momenttiin perustuvan force majeure -tilanteita koskevan sääntelyn (jäljempänä yhdessä force majeure -tilanteita koskeva sääntely) mukaiset kantajan maksuvaatimukset. Koska kantajan laitoksessa tuotettu sähkö ei ole peräisin yksinomaan uusiutuvista energialähteistä, laitosta ei voida pitää force majeure -tilanteita koskevassa sääntelyssä tarkoitettuna ”uusiutuvista lähteistä peräisin olevasta energiasta sähköä tuottavana laitoksena” (jäljempänä EEG-laitos).
- 7 2. Tästä päätöksestä tehty valitus menestyisi, jos kantajan laitos olisi luokiteltava force majeure -tilanteita koskevassa sääntelyssä tarkoitetuksi EEG-laitokseksi. Laitos käsittelee sekajätettä, joka sisältää vaihtelevia osuuksia biohajoavaa yhdyskunta- ja teollisuusjätettä. Se käyttää siinä yhteydessä – tosin enintään 50 prosentin osuudella – myös EEG 2009:n ja EEG 2012:n 3 §:n 3 momenttiin sekä EEG 2014:n 5 §:n 14 momenttiin sisältyvän määritelmän mukaista ”uusiutuvista lähteistä peräisin olevaa energiaa”.
- 8 a) Valituksen ratkaisseen tuomioistuimen käsityksen vastaisesti force majeure -tilanteita koskevan sääntelyn soveltaminen ei ole poissuljettua pelkästään sen vuoksi, että kantajan laitos ei tuota sähköä yksinomaan uusiutuvista energialähteistä.
- 9 aa) Uusiutuvista lähteistä peräisin olevasta energiasta annetun lain soveltamisala koski siinä muodossa, kuin sen ensimmäinen versio tuli voimaan vuonna 2000, yksinomaan vesivoimasta, tuulivoimasta, aurinkoenergiasta, geotermiikan avulla, kaatopaikkakaasusta, biokaasusta, kaivoskaasusta tai biomassasta saatua sähköä. Sähköntuotannon edistämisestä uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön sisämarkkinoilla 27.9.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/77/EY täytäntöön panemiseksi laajennettiin kuitenkin uusiutuvista lähteistä peräisin olevasta energiasta annetun lain soveltamisalaa vuonna 2004 (vrt. liittotasavallan hallituksen lakiehdotus, BR-Drucks. 15/04, s. 33). Tämän direktiivin 2 artiklan c alakohdassa määriteltiin ”uusiutuvista energialähteistä tuotetulla sähköllä” tarkoitettavan sähköä, jota tuotetaan yksinomaan uusiutuvia energialähteitä käyttävissä voimaloissa, ja sitä osuutta myös perinteisiä energialähteitä käyttävissä hybridivoimaloissa tuotetusta sähköstä, joka tuotetaan uusiutuvista energialähteistä. Uusiutuvista lähteistä peräisin olevasta energiasta annetussa laissa erotetaan puolestaan toisistaan yhtäältä velvollisuus hyvitykseen ja käytön edistäminen, joka perustuu yksinomaisuusperiaatteeseen (vrt. EEG 2009:n ja EEG 2012:n 16 §:n 1 momentti,

EEG 2014:n 19 §:n 1 momentti), ja toisaalta säännökset, jotka koskevat liittämisen-, osto-, siirto- ja jakelovelvoitetta (EEG 2009:n ja EEG 2012:n 5 §, 8 § ja 11 § sekä EEG 2014:n 8 §, 11 § ja 14 §) ja joita sovelletaan kaikkiin laitoksiin, joissa tuotetaan sähköä uusiutuvista energialähteistä direktiivissä 2001/77/EY tarkoitetulla tavalla.

- 10 bb) Force majeure -tilanteita koskevaa sääntelyä, joka on energiatalouslainsäädännön nojalla ensisijainen suhteessa mahdollisiin korvauksiin tai hyvitysoikeuksiin, jotka perustuvat sähköntuotantolaitosten sääntelemiseen, sovelletaan kaikkiin laitoksiin, jotka tuottavat sähköä uusiutuvista energialähteistä edellä mainitussa laajemmassa unionin oikeuden mukaisessa merkityksessä, eli myös sellaisiin laitoksiin, jotka eivät toimita yksinomaan uusiutuvista energialähteistä peräisin olevaa sähköä. Tämä seuraa ensinnäkin lain sanamuodosta – adjektiivin ”yksinomaan” puuttuminen – ja toiseksi sen systemaattisesta asiayhteydestä: vuonna 2009 uusiutuvista lähteistä peräisin olevasta energiasta annettuun lakiin uutuutena otetussa force majeure -tilanteita koskevassa sääntelyssä säädetään korvauksen myöntämisestä laitoksille, jotka tuottavat sähköä uusiutuvista energialähteistä, jos niihin kohdistetaan EEG 2009:n ja EEG 2012:n 11 §:n 1 momentissa sekä EEG 2014:n 14 §:n 1 momentissa tarkoitettuja toimitusten hallinnointia koskevia toimenpiteitä. Kuten EEG 2009:n ja EEG 2012:n 8 §:n 1 momentista ja EEG 2014:n 11 §:n 1 momentista ilmenee, toimitusten hallinnointia koskevat toimenpiteet ovat poikkeus verkko-operaattorin velvollisuudesta ostaa ensisijaisesti sähköä, joka on peräisin uusiutuvista energialähteistä (vrt. liittovaltion hallituksen lakiesityksen perustelut, jotka koskivat uusiutuvista lähteistä peräisin olevasta energiasta annetun lain vuonna 2009 voimaan tullutta versiota, BT-Drucks. 16/8148, s. 46). Mikäli laitoksessa siis tuotetaan ”uusiutuvista energialähteistä peräisin olevaa sähköä”, jota on uusiutuvista lähteistä peräisin olevasta energiasta annetun lain nojalla toimitettava ensisijaisesti, siitä, että verkko-operaattori vähentää sähkön ostoja tai keskeyttää ne toimitusten hallinnoinnin yhteydessä, seuraa force majeure -tilanteita koskevan sääntelyn mukaisesti korvausvelvollisuus.
- 11 b) Tästä yksinomaisuusperiaatteesta tehtävästä unionin oikeuteen perustuvasta poikkeuksesta huolimatta on epäselvää, onko Saksan oikeuden mukaan jokainen sähköntuotantolaitos, joka käsittelee jonkinlaisen, mahdollisesti hyvinkin vähäisen uusiutuvien energialähteiden osuuden, luokiteltava EEG-laitokseksi, jolloin sille annetaan ensisijainen verkkoonpääsy ja toimitukset. Koska Saksan lainsäätäjät halusivat panna direktiivin 2001/77/EY säännökset täytäntöön EEG 2004:llä eikä ole mitään viitteitä siitä, että se olisi halunnut tässä yhteydessä mennä näitä määräyksiä pidemmälle, nyt käsiteltävän asian kannalta merkityksellisten Saksan oikeussääntöjen tulkinnan kannalta merkityksellinen on ensinnäkin (direktiivin 2001/77/EY 2 artiklan c alakohdassa tarkoitettu) ”uusiutuvista energialähteistä tuotettua sähköä” koskeva unionin oikeuden käsite. Euroopan unionin tuomioistuin ei ole vielä käsitellyt tämän käsitteen tulkintaa. Tulkinta ei ole myöskään yksiselitteinen.

- 12 aa) Direktiivin 2001/77/EY 2 artiklan c alakohdan nojalla uusiutuvista energialähteistä tuotetulla sähköllä tarkoitetaan sähköä, jota tuotetaan yksinomaan uusiutuvia energialähteitä käyttävissä voimaloissa, ja sitä osuutta myös perinteisiä energialähteitä käyttävissä hybridivoimaloissa tuotetusta sähköstä, joka tuotetaan uusiutuvista energialähteistä. Direktiivissä ei määritellä hybridivoimalan käsitettä. Se ei ole myöskään yksiselitteinen. Yleensä teknisissä yhteyksissä tosin kuvataan laitosta hybridivoimalaksi, jos siinä käytetään useita eri teknologioita (esim. aurinkoenergiaa ja kaasua) energian tuottamiseen. Tällaisen tulkinnan mukaan hybridivoimalan käsite ei kattaisi sellaisia laitoksia, joissa käytetään samassa sähköntuotantoprosessissa ainoastaan erilaisia – uusiutuvia ja perinteisiä – energialähteitä sekaisin. Tämä pätee sekä silloin, jos erilaisia energialähteitä (esim. puupellettejä ja hiiltä) ensin yhdistetään energiantuotantoa varten, mutta myös silloin, jos laitoksessa – kuten nyt käsiteltävässä jätteenpolttolaitoksessa – yhdistetään sähköntuotantoa varten uusiutuvia ja fossiilisia energialähteitä jo olemassa olevana, vaihtelevana sekoituksena, johon ei ole mahdollista vaikuttaa. Kumpaakaan viimeksi mainituista kahdesta laitostyypistä ei silloin luokiteltaisi uusiutuvista energialähteistä sähköä tuottavaksi laitokseksi, jota koskisivat uusiutuvista lähteistä peräisin olevasta energiasta annetun lain ensisijaista toimitusta sekä force majeure -tilanteissa suoritettavaa korvausta koskevat säännökset.
- 13 bb) Edellä kuvatun direktiivin 2001/77/EY 2 artiklan c alakohdan hybridivoimalan määritelmän esteenä voisi tosin olla se, että direktiivissä itsessään ensinnäkin määritellään biomassaa uusiutuvaksi energialähteeksi (direktiivin 2001/77/EY 2 artiklan a alakohta, samoin direktiivin 2009/28/EY 2 artiklan a alakohta) ja toiseksi biomassan käsitteellä tarkoitetaan myös ”teollisuus- ja yhdyskuntajätteiden biohajoavaa osaa (direktiivin 2001/77/EY 2 artiklan b alakohta, samoin direktiivin 2009/28/EY 2 artiklan c alakohta). Tämä voisi puoltaa sitä, että on katsottava, että tämän osuuden polttamisella tuotettua sähköä on pidettävä uusiutuvista energialähteistä tuotettuna sähköinä, ja vastaava energiantuotantolaitos olisi luokiteltava Saksan oikeudessa EEG-laitokseksi, jonka tuottamaa sähköä on toimitettava ensisijaisesti.
- 14 cc) On otettava huomioon sekin, että direktiivi 2001/77/EY on sittemmin kumottu ja korvattu direktiivillä 2009/28/EY. Jäsenvaltioiden oli määrä panna tämä direktiivi täytäntöön 5.12.2010 mennessä ja siten jo ennen nyt käsiteltävän asian kannalta merkityksellistä ajanjaksoa 2011–2016. Saksan lainsäädäntöä on siten tulkittava direktiivin 2009/28/EY mukaisesti. Tulee siis esiin kysymys siitä, onko direktiivin 2009/28/EY 16 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisilla ”uusiutuvia energialähteitä käyttävillä tuotantolaitoksilla” ymmärrettävä tarkoitettavan paitsi laitoksia, joissa käytetään useita erilaisia teknologioita energian tuottamiseen (eli edellä mainittuja hybridivoimaloita), myös sellaisia laitoksia, joissa tuotetaan sähköä etukäteen sekoitetuista energialähteistä, kuten sekajätteistä, jotka sisältävät vaihtelevia biohajoavan teollisuus- ja yhdyskuntajätteen osuuksia (ennakkoratkaisukysymys 1). Jos tähän kysymykseen on vastattava myöntävästi, esitetään vielä kysymys siitä, onko tällaisen laitoksen sähköä toimitettava ensisijaisesti 16 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettulla

tavalla myös silloin, kun laitoksessa tuotettu energia ei ole suurimmaksi osaksi peräisin jätteiden biohajoavasta osuudesta (ennakkoratkaisukysymys 2).

- 15 c) Jaosto katsoo myös unionin oikeuden perusteella, että uusiutuvista lähteistä peräisin olevasta energiasta annetun lain säännöksiä, jotka koskevat ensisijaisia sähköntoimituksia ja siten myös force majeure -tilanteita koskevaa sääntelyä, on tulkittava siten, että niitä on sovellettava laitoksiin, jotka eivät käytä yksinomaan uusiutuvia energialähteitä, vain silloin, jos niissä käsitellään uusiutuvia ja perinteisiä energialähteitä erillisissä järjestelmissä. Laitoksiin, joissa – kuten tuotettaessa sähköä jätteitä polttamalla – käsitellään etukäteen olemassa olevaa vaihtelevaa uusiutuvien ja perinteisten energialähteiden sekoitusta, johon ei ole mahdollista vaikuttaa, pitäisi soveltaa ensisijaisia sähköntoimituksia ja force majeure -tilanteita koskevaa sääntelyä kuitenkin joka tapauksessa vain silloin, jos uusiutuvien energialähteiden osuus on keskimäärin suurempi kuin perinteisten energialähteiden osuus.
- 16 aa) On uusiutuvista lähteistä peräisin olevasta energiasta annetun lain tarkoituksen mukaista, että sähköntuotantolaitokselle, jossa käsitellään etukäteen olemassa olevaa vaihtelevaa uusiutuvien ja perinteisten energialähteiden sekoitusta, johon ei ole mahdollista vaikuttaa, myönnetään joka tapauksessa ensisijainen verkkoonpääsy ja ensisijaisia sähköntoimituksia sekä niihin liittyvä force majeure -tilanteita koskevan sääntelyn mukainen korvaus, mikäli sähköntoimituksia vähennetään, vain siinä tapauksessa, että se käyttää ainakin suurimmaksi osaksi uusiutuvia energialähteitä. Tällaisissa laitoksissa – toisin kuin laitoksissa, joissa yhdistetään keskenään kahta tai useampaa energiantuotantoteknologiaa – ensisijainen verkkoonpääsy ja ensisijaiset sähköntoimitukset eivät välttämättä kohdistu vain uusiutuvista energialähteistä peräisin olevan sähkön osuuteen vaan myös perinteisistä lähteistä peräisin olevan sähkön osuuteen. Tällaisella laitoksella ei näet ole tilanteissa, joissa verkon turvallisuus edellyttää sähköntoimitusten vähentämistä, mitään mahdollisuutta rajoittaa sähköntuotantoaan vain uusiutuvien energialähteiden osuuden tuottamiseen – esimerkiksi käyttämällä edelleen tuuliturbiineja ja sammuttamalla kaasuturbiinit. Tästä ei seuraisi ainoastaan se, että verkko-operaattorin pitäisi kaiken kaikkiaan suosia tällaista ”monipolttoainelaitosta” sähköntoimitusten hallinnointiin liittyvissä toimenpiteissä ja kaiken sen tuottaman sähkön osalta perinteisiin voimalaitoksiin verrattuna. Sen pitäisi antaa sille myös ensisijainen verkkoonpääsy. Jos verkon kapasiteetti on pieni, tästä saattaisi seurata, että myöhemmin perustettavien laitosten, jotka käyttävät yksinomaan uusiutuvia energialähteitä, pääsy verkkoon estettäisiin tai se joka tapauksessa viivästyisi. Vaikuttaa sitäkin kyseenalaisemmalta, onko tällainen etusijalle asettaminen perusteltua jopa sellaisen laitoksen osalta, joka ei hyödynnä uusiutuvia energialähteitä ainakin suurimmaksi osaksi.
- 17 bb) Tällaisesta tulkinnasta seuraisi nyt käsiteltävässä asiassa, että kantajalla ei olisi uusiutuvista lähteistä peräisin olevasta energiasta annetun lain force majeure -tilanteita koskevan sääntelyn mukaista oikeutta. Sen laitos ei näet yhdistä erilaisia energiantuotannon teknologioita, joten se ei ole edellä tarkoitettu hybridivoimala,

vaan käyttää etukäteen sekoitettuja energialähteitä, joiden osuus vaihtelee, missä yhteydessä sen esityksen mukaan uusiutuvien energialähteiden osuus ei ole pääasiallinen.

- 18 d) Mikäli direktiivin 2009/28/EY 16 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisilla ”uusiutuvia energialähteitä käyttävillä tuotantolaitoksilla” olisi katsottava tarkoitettavan edellä mainittujen hybridivoimaloiden lisäksi myös sellaisia laitoksia, joissa tuotetaan sähköä etukäteen sekoitetuista energialähteistä, kuten esimerkiksi sekajätteestä, joka sisältää jossain suhteessa biohajoavia teollisuus- ja yhdyskuntajätettä mutta josta biohajoavien jätteiden osuus ei ole suurin, tulee uusiutuvista lähteistä peräisin olevasta energiasta annetun lain tarkoituksen perusteella esiin lisäkysymys siitä, onko edellä mainittujen monipolttoainelaitosten osalta olemassa joka tapauksessa merkittävyysraja, joka koskee uusiutuvien energialähteiden hyödynnettävää osuutta ja jonka alittuessa tällaista monipolttoainelaitosta ei voitaisi enää pitää ”uusiutuvia energialähteitä käyttävänä tuotantolaitoksena” (ennakkoratkaisukysymys 3).
- 19 e) Jos kolmanteen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan myöntävästi, on selvennettävä, miten suuri osuus vastaa tätä kynnystä tai miten se on määritettävä (ennakkoratkaisukysymys 4).
- 20 f) Lopuksi sen tapauksen varalta, että ensimmäiseen ja toiseen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan myöntävästi ja kantajan laitos saattaa kolmanteen ja neljänteen kysymykseen annettavien vastausten perusteella ylittää mahdollisen merkittävyyskynnyksen, tulee esiin kysymys, joka koskee sitä, voidaanko sovellettaessa uusiutuvista energialähteistä saatavaa sähköä koskevaa sääntelyä sähkөөn, joka on tuotettu vain osittain biohajoavista jätteistä, vedota direktiivin 2009/28/EY 5 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan oikeudelliseen ajatukseen, jonka mukaan näitä säännöksiä sovelletaan vain uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön osuuteen ja tämä osuus lasketaan kunkin energialähteen energiasisällön perusteella (ennakkoratkaisukysymys 5). Tämä on merkityksellistä sen vuoksi, että tässä tapauksessa unionin oikeuden mukaisesti tulkittavan Saksan oikeuden perusteella ratkaistava kysymys koskee sitä, liittyykö force majeure -tilanteita koskevan sääntelyn mukainen oikeus korvaukseen saamatta jääneistä tuloista kaikkeen kantajan laitoksessa tuotettuun sähkөөn vai ainoastaan – tämän jälkeen selvitettävään – sähkön osuuteen, joka tuotetaan sekajätteen biohajoavasta osuudesta.

[– –]